

PÉCSI FIGYELŐ

(PÉCSI HIRLAP.)

Megjelenik hetenként kétszer: **szerdán és szombaton.**

Előfizetési árak:
 Egész évre 6 frt — kr.
 Félévre 3 " —
 Negyedévre 1 " 50"
 Egy hóra 1 " 30"
 Egy napra 1 " 10"
 Egy száma ára 8 kr.

Kiadóhivatal:
 PÉCSÉTT. Széchenyi-tér 12-ik szám
 (Nadosy-fele ház)
 hová az előfizetések és a lap
 szétküldésére vonatkozó felszo-
 lások intézendők.

Szerkesztői iroda:
 PÉCSÉTT. Széchenyi-tér 12-ik szám,
 hová a lap szellemi részét
 illető minden közlemény
 intézendő.
 Kéziratok vissza nem adának
Hirdetések
 a kiadóhivatalban vétetnek föl.
 Előfizetések elfogadottnak még
 valamennyi könyvkereske-
 déseben.

Egyes számok kaphatók:

Weidinger N. utóda Domján I., Valentin K. fia (Széchenyi-tér), Engel Lajos (fő-utca), Hochrein József és fiai (Széchenyi-tér) **Böhm Manó** (fő-utca), papir- és könyvkereskedésében
 Mindezen helyeken előfizetések is elfogadottnak.

A baáni fegyelmi ügy.

Mult számunkban közöltük az alispán ha-
 tározatát a baáni fegyelmi ügyben; ezuttal a
 határozat indokolatát tessük közzé egész ter-
 jedelmében, mely így hangzik:

Indokok:

Pöpl János Baán községnek 1878. év-
 ről 1880. évig volt bírāja, a megejtett vizsgá-
 lat alkalmával beismerte, hogy a „Szivó“ esat-
 torna költségeinek fedezésére 1878/9-ben 1278
 frt 93 krt szedett be, azonban ezen összegből
 csak 969 frt 84 krt számolt el, ekként az el nem
 számolt 309 frt 09 kr-ra nézve örökösének va-
 gyoni felelőssége, — természetesen örökségnek
 értéke erejéig — az 1886. évi XXII. t.-cz. 103
 és 86. §-ai alapján megállapítandó volt. Igaz
 ugyan, hogy Pöpl János javára 1880. évi
 első felévi számadása szerint 311 frt 15 kr.
 többlet mutatkozott, mégis ez levonásba hozható
 nem volt; mert ezen összeg az utána követke-
 zett bíró Vahel János számadásában, mint Pöpl
 Jánosnak kifizetett kiadásba van hozva,
 már pedig szűben ezen számadási adattal
 Pöpl János azon előadásának valódisága, hogy
 ő 311 frt 15 krt meg nem kapta, csak is bíró
 eljárás során perrendszerezéllg állapítható
 meg, annyival is inkább, mert a vizsgálat során
 Pöpl János hol azt állította, hogy a „Szivó“
 esatornán befolyt 309 frt 09 krt a 311 frt 15 kr.
 számadási többletből eredő követelésére szá-
 molta el, hol pedig azt állította, hogy a 309 frt
 09 krt a képviselő testület hozzájárulásával tar-
 totta vissza addig, míg az üle törvényhatóság-
 ilag követelve lesz. Elfogadandó volt azonban Pöpl
 János által a móhácsi ált. takarékpénztárba
 ennek követelése törlesztésére fizetett 150 frt
 50 kr. és nem volt ezen összegre nézve vagyoni
 felelőssége megállapítható; mert habár ezen tar-
 tozás eredetileg nem a községet illette, mégis
 az 1883. évi decz. hó 8-án foltvett képv. testü-
 leti ülési jökönyv szerint a község ezen tartozást
 elvállalta és ennek kifizetésére a bírót határo-

zatilag utasította, s mert a fizetés alapjául a
 közlegelő jövedelme jelöltetett ki, mely nem
 egészen a községet illette.

Lindeman György Baán községnek 1881.
 évtől 1884. évig volt bírāja saját beismerése
 alapján, ugy az előjáróság és a képviselő tes-
 tületi tagok valamint a kihallgatott tanúk jelen-
 sen Dvornics Gyuka vallomásából beigazoltatott,
 hogy az általa Dvornics Gyukától kölcsönzött és
 ezáltal Szladakor Pantó tanu vallomása szerint
 Purmann Károlynak Pécsétt a piacon átadott
 250 frt a község közjövödelméből visszafizette,
 mely tétellel a községet megkárosította; mert
 azon körülmény, hogy a kölcsön vett összeg
 tényleg a Karaszica esatorna körüli réteket el-
 borító vizek levezetésének elrendelésére kért
 költségek fedezésére fordítottat s hogy a 250
 frtot ki kapta meg, a vizsgálat során ki nem
 derített; Szladakor Pantó tanu pedig csak
 azt vallja, hogy Dvornics Gyuka előtte Purman
 Károlynak Pécsétt a piacon 250 frtot átadott,
 Purman Károly azonban ezen összegek a kér-
 désben levővel ugyanazonos voltáról tudni nem
 akar; egyébirant Lindeman György maga is
 beismeri, hogy ő sem tudja, vajlon a 250 frtot
 ki kapta meg. — A vizsgálat folyamán kide-
 rült továbbá, hogy Lindeman György a tör-
 vényhatalosaghoz benyújtott számadásában a köz-
 ség italmérsi jogának 1884. évi jövedelme
 czimén 100 frttal, az ugyanazon évi vásárber czim-
 én 101 frt 50 krral és az 1881—1884. évi földber
 czimén 1075 frt 20 krral kevesebbet számolt
 el, mint a tényleges jövedelem kitett. Mindezen
 nevezett bíró terhére eső el nem számolt össze-
 gek 1526 frt 70 krt tesznek ki. Minthogy azon-
 ban Lindeman György a pótvizsgálat alkalmá-
 val fölhozott és a vizsgálati iratokhoz csatolt
 nyugtákkal 1377 frt 59 krrak kifizetését igaz-
 zolta, ellene csak az el nem számolt 149 frt
 11 kr. erejéig volt a vagyoni felelősség meg-
 állapítható. Elfogadandó volt pedig a móhácsi
 általános takarékpénztárnál fönálló tartozásra
 fizetett 486 frt 80 krt a már föntebb Pöpl
 Jánosra vonatkozólag erre nézve előadott indo-

kokból, elfogadandó volt továbbá a Majer Béla
 baranyavári járási volt főszolgabíró kezére fize-
 tet 638 frt 20 krt; mert egyrészt a pótvizsgá-
 lat során tett vallomásából, ugy a nyugtak
 szövegéből kitünik, hogy nevezett bíró a fizetés
 a képviselő testület tudtával eszközölte, más-
 részt mert a főszolgabíró által tényleg fölvett
 és hivatalosan nyugtatott összegeket a főszolga-
 bírótól függő állásban levő községi bíró terhére
 írni nem lehet; elfogadandó volt vegre a 252
 frt 59 krt kitévő kisebb kiadásokból eredő té-
 tel is, mert ezen kiadások a becsatolt nyugtak
 szerint tényleg a község czéljaira fordítottak
 és a község érdekében eszközöltettek. Linde-
 man György ellen 145 frt 70 kr. adóbehajtási
 illeték erejéig továbbá vagyoni felelősség ki-
 mondásának indoka az, hogy ezen az 1883. évi
 XLIV. t.-cz. 76. §-ának a) pontja alapján a
 község házi pénztárát illető összegből a vizsgá-
 lat adatai szerint a községi pénztárba mi sem
 ezáltalított be, hanem az állítólag az állam-
 kincstár által kiküldött adóvégrehajtó költségére
 fordította; minthogy pedig az állami kiküldött
 költséget az 1883. évi XLIV. t. cz. 81. §-a
 értelmében azon előjáró köteles viselni, kinek
 felelőssége kimondatott, eltekintve attól, hogy
 ezen költségek az iratok közt elfekvő pénzügy-
 igazgatósági kimutatás szerint 1884. évben csak
 89 frt 98 krt tettek ki, Lindeman György el-
 len a bíróság alatt a vizsgálatból kiteszőleg
 befolyt 145 frt 70 krra adóbehajtási illeték
 erejéig a vagyoni felelősség megállapítandó volt.

Eckhardt Mihály Baán községnek 1885/9.
 években volt bírāja ellen a vizsgálat során ki-
 derült, hogy vásárber czimén bevett összegekből
 el nem számolt 1885. évben 504 frtot, 1886.
 évben 400 frtot, földber czimén bevett ösz-
 zegekből el nem számolt 200 frt 20 krt,
 1886. évben 678 frt 64 krt, ekként az általa el
 nem számolt összeg 1782 frt 84 krra rug. Ezen
 el nem számolt összegre nézve Eckhardt Mihály
 a pótvizsgálat alkalmával bemutatta az iratok-
 hoz csatolt két rendbeli, összesen 1782 frt 54
 krról szerkesztett külön számadást. A számadás-

A „Pécsi Figyelő“ tárczája.

Színészeink Balaton-Füredén.

— Levél a „Pécsi Figyelő“-höz. —

„Munka után édes a pihenés.“ — Ezt a
 közmondást, melyet azonban nem Sirisaka köny-
 véből vett, tartotta szem előtt bizonyára Somogyi,
 midőn arra határozta magát, hogy évenként hat
 hétre Balaton-Füredre rándul társulatával —
 fürdőzésre, hogy ne mondjam nyaralásra.

Nos hát a mi a pihenést illeti, abból itt
 bőven kijut mindenkinek. Az előadások delután
 öt óraker kezdődnek és pontban hét óraker
 kell, hogy véget érjenek. Ez ellen nincs ape-
 láta. Ha megtörténnek az a vakmerőséggel ha-
 táros esemény, hogy az előadás csak néhány
 percetzel is tovább tartana a kitűzött időnél,
 bármily szép jelenet, vagy operetben szép ének-
 szám következne is — nincs hallgató: a t. cz.
 publikum a sétányra megy cigány zenét hall-
 gatni minden lelki furdalás nélkül. — Játshat
 aztán, vagy énekelhet a művész vagy mű-
 vészznő — a verebeknek, melyek a két olda-
 lán nyitott arénában kijátszva a jegyszédők

argus zemeit formalisan tanúat ltnek side-oda
 rpkedésükkel nem egyszer derültsegre hangol-
 ják — a gyerekekét.

Ez az aréna különben még arról is ne-
 vezetes, hogy a szintársulat elitje benne lakik.
 Kérem szépen, ne tessék e fölött megbotrán-
 kozni. A szupad jobb és baloldalaú kényelmes
 lakó-szobák vannak. Mert ne ugy tessék kép-
 zeli ezt az arénát, mint az önökét; ennek
 csak a tejeje van deszkából, az oldala olyan
 tisztességes téglafal, mint akármely — nyaralóé.

Van két konyha is — ah! mily tény-
 lész! — mikben a déli órákban a szakácsnékká
 graduált művésznök olyan pompás ebédeket
 főznek, hogy banális hasonlattal élve a plspök
 is — itt persze csak főapátról lehet szó —
 megnyalhatná utánuk a száját. Mint mindenben,
 itt is az igazgatóé az elsőség; de nem is csoda,
 midőn konyháját az e téren elsőrendű kapaczi-
 tás hírében álló sógoronője igazgatja.

No de azok az ebédek sem megvetendők
 — de nem ám — a miket P a j o r Emilia,
 vagy L a c z k ó Aranka főz — mint mondják.

Sokszor megenik, hogy a konyhán szor-
 galmaskodó művésznő csak ugy szakácsnői

toilette-ben ugrik be a szinpadra jelenésére a
 kendővel bekötött fejben, lábain papucsosal,
 kezében egy menyörgős menyők főzőkanállal
 deklamálja például a „Vasgyáros“ érzelmesebb
 helyeit. Jaj ilyenkor a vele játszó művész ur-
 nak, ha nem egész biztos a szerepében, ha
 például akadozva szavalja a szerelmi vallomást,
 olyat kap a főzőkanállal a körmire, vagy a
 hátra, hogy még harmadnap is atkozza a me-
 zenést, kinek jobb dolga hanyabban eszébe
 jutott ide szinkört s abban konyhat építettnei.
 — Ah! de ök boldogok! — sóhajtózzák az
 arácsiak.

Mert a társulat zöme a fürdőtől fél órá-
 nyira eső Arácsra ütött tabort, fenekestől föl-
 forgatva a jámbor falusi nép tíz hónapon ke-
 resztül minden igazgatottságtól megkímélt egy-
 hangú életét.

Az arénában lakók bizonyos fölsőséggel
 nézik le az arácsiakat, kiket egyszerűen falusi
 komédiásoknak tartanak. Viszont ezek a gúny
 csipők nyilával illetik a „városi“ művész ura-
 kat, valahányszor Arácsra jönnek — kvaterkázni.

A fürdőben mérég drága lévén a némely
 fejekben ködöt okozó isteni itóka, mi sem ter-
 mészetesebb, minthogy az olesó és jó borban

ban fősorolt tételek közül a mohácsi ált. takarékpénztár követelésére nyugta szerint fizetett 551 ft 60 kr, úgy Majer Béla baranyavári járási főszolgabíró kezére fizetett és nyugtával igazolt 268 ft 55 kr, ugyanazon indokból mint a hasonló feltevésekre vonatkozólag fentebb már kifejtett elfogadandó volt, valamint elfogadandó volt még a Hoffman Ferencz féle követelésre fizetett 24 ft és 696 ft 64 kr, mint a község elzárja fordított fizetés, mert a község képviselő testülete a jegyzői lak építéset elhatározván, az e célra fölvetett 600 ft a törvényhatósághoz benyújtott számadásban bevételeket elszámolva s építési anyagokra fordított összegeknek kiadásba helyezve volt és mert ezen összegeknek Hoffmann Ferencz kezére történt kifizetése nyugtával igazolva van. Ellenben a számadásban fősorolt többi tétel, melyeknek kifizetése egyébként nyugtákkal támogatva nincs, mint jogosulatlan kifizetések elfogadhatók nem voltak. Ezek szerint az elfogadott és összesen 1540 ft 79 kr kitévő összeget a főtebb 1782 ft 84 krral kitüntetett el nem számlolt összegből levonva, a különbözeteink mutatkozó 242 ft 95 krra néve Eckhardt Mihálynak vagyoni felelőssége megállapítandó volt; — megállapítani kellett ezen kívül nevezett bírónak vagyoni felelősséget 223 ft 54 kr. adóbehajtási illeték erejéig, mert a vizsgálat során kiderítették, hogy az 1885—1886. évben ennyi összeg folyt be, mely nem az illetékes községi hazi penztárra szállított, hanem alólól az állami kiküldött költségeire fordított, bolott eltekintve attól, miszerint a pénzügyigazgatóság kimutatásából kivehetőleg ezen költségek 1885—1886. években csak 676 ft 45 kr tettek ki, az 1883. XLV. t. cz. 81 §. értelmében az állami kiküldött költségeit azon előjáró kötelese viselni, a ki ellenében a felelősség kimondatott.

Purman Karoly nyug. baani körjegyzőre részint saját beismerése, részint a vizsgálat során kihallgatottak vallomása szerint kiderítették, hogy a képviselő testületi ülésében jelen volt, s tudomással bír arról, miszerint a községi javadalnak berosszege nem egész összegben vétett föl, a törvényhatósági főfelügyelől végett betértesített számadásokba, hanem annak jelentékeny része külön számadás mellett kezeltetett és részben meg nem engedett czélokra fordított s minthogy védekezése, mely szerint mindezek ellen azért nem szólalt föl, mert a községgel ellenkezésbe jönni nem akart, el nem fogadható; köteleessége lévén, ezen üzemeket illetés helyben bejelenteni, minthogy továbbá az 1886. évi XXII. t. cz. 87. §-a értelmében nevezett körjegyző a mulasztásai által okozott kárért a községnek kártérítéssel tartozik; — emellegva Purman Karoly nyug. galmazott körjegyzőnek vagyoni felelősségét, a Pöppel János ellen megállapított 309 ft 09 kr., Lindeman György ellen megállapított 149 ft 11 kr. és Eckhardt Mihály ellen megállapított

242 ft 05 kr. erejéig egyetemleg megállapítani kellett.

Megállapítandó volt továbbá nevezett nyugalmazott körjegyzőnek egyetemleges vagyoni felelőssége a Lindeman György ellen megállapított 145 ft 70 kr. és Eckhardt Mihály ellen megállapított 723 ft 54 kr. adóbehajtási illeték erejéig is, mert ezen összegeknek nem illetékes helyre történt fordításáról tudomással bír, és mert az állami végrehajtó kiküldetése részben saját mulasztása folytán is történt.

Hoffman Ferencz, Maich György, Lindeman Ádám és Folk Péter Lindeman György bírósága idejében volt képviselő testületi tagoknak egyetemleges vagyoni felelősségét a Lindeman György ellen megállapított 149 ft 11 kr. el nem számlolt összeg erejéig kimondani kellett, miután nevezettek maguk is beismerték, hogy ők a bírót Dvorines Gyuka 250 ft-nyi követelésének kifizetésére és a bérjövendők föl befolyt, de a rendes számadásba föl nem vett összegeknek a bíró által fölhasználni czélra leendő fordítására utasították és hogy ezen összegekről készült mellékszámadás bemutatva is lett; ezekből kétségtelen kitűnik, hogy nevezett képviselő testületi tagok, mint ők a törvénytelen cselekményeket elrendelték, az 1886. évi XXII. t. cz. 87. §-a értelmében a karosult hiányában egyetemleg felelősek.

Ugyancsak ez alapon kimondandó volt az egyetemleges vagyoni felelősség Hoffman Ferencz, Pöppel János, Rill József, Maich Mihály, Lindeman János, Bosnyák Drágó, Bosnyák Obrád, Dvorines Gyuka, Maich Gaspar, Popovits Stokan, Martin Henrik, Lindeman Ádám, Denich Béla, Brucker Bálint, Schvab György, Folk Péter, Gutenberg György, Majsácz Szmó, Dvorines Viaden, Jung Mihály, Rill Lipót, Bosnyák Nikola és Gyurgyev Radó Eckhardt Mihály bírósága ideje alatt volt képviselő testületi és előjárósági tagok, illetve örökösök ellen, még is csak 129 ft 30 kr. erejéig, mert nevezett képviselő testületi és előjárósági tagok, a bírónak 704 ft 90 krról készített külön számadását aláírva azt szentesítették és egyébként is elismerték, hogy ezen összeg általuk előzőleg a fölhasználni czélra kintalva lettek, ezen összegből pedig a pótvizsgálat során adott számadás folytán 575 ft 60 kr. elfogadtattott.

Baán község előjáróságának a kár megtérítése iránt törvényes lépések megtételére való utasítása az 1886. évi XXII. t. cz. 115. §-án alapszik.

Baán községnek 1877. évi és ezen év utáni törvényhatóságilag még fölül nem vizsgált számadásaira néve intézkedni és kifogásolt tettek néve, úgy a marasztalások iránt ha tározni a közgyűlés illetékes, miért is a vizsgálati iratoknak az ügy befejeztével a m. számvetéshez véleményes javaslatot végt. t. kiadás elrendelő volt.

A közmunka aluli mentesség szabályozva lévén, egy a vizsgálati jegyzőkönyvben megnevezetteknek ezen kötelezettség alól való kihagyása jogosulatlan és önményes eljárást képez, miért is arra való tekintettel, hogy az 1886. év előtti ki nem vetett közmunka már elévült, az 1886. évtől kihagyott egyének közmunkájának pótlólagos kivételére az előjáróság utasítandó volt, egyuttal azonban az 1886. XXII. t. cz. 86. §-a alapján kimondani kellett, hogy a mennyiben a pótlólag kivett összegek most már be nem folynának, erre néve a mulasztó községi bíró és a körjegyző felelősséggel tartoznak.

Panaszosok által kifogásolt és a fentiekben benn nem foglalt telekre néve panaszoltak vagyoni felelőssége megállapítható nem volt, mert eltekintve attól, hogy Baán község volt bírói számadásaira néve 1887. évet előzőleg a fölmentést jogerős határozattal már megkapták, a terjedelmes és benyújtott vizsgálatból panaszoltak ellen az előfordultaknál egyéb telekre pozitív adat föl nem merült.

Panaszoltak elleni panasz részben beigazolytalan és a vizsgálat során mulasztások, úgy helytelen eljárások kiderítettén, panaszoltak a fölmentül eljárási költségek megérítésében elmarasztalandók voltak.

A közigazgatási eljárásban telek képviseltetésére kötelezve nem lévén, ezimezen díjak meg nem állapíthatók.

Végül Purman Ferencz baani körjegyző ellen, annak kiderítése végett, hogy nem követte el az 1886. évi XXII. t. cz. 90. §-ának a) pontjába ütköző vétséget, a feyzelmi eljárást elrendelni kellett, mert a községi törvény a feyzelmi eljárást megelőző vizsgálatot nem ismerve, a kérdés csak feyzelmi uton lesz tisztázható.

Miről Kralik Vincze és tarsai baani lakosok mint panaszlók, úgy Purman Karoly, Pöppel János örökösök Lindeman György és Eckhardt Mihály baani lakosok, panaszoltak, ezen kívül a határozatban megnevezett elmarasztalt volt képviselő testületi és előjárósági tagok, illetve örökösök, továbbá Purman Ferencz, baani körjegyző és dr. Kiss Emil dárdai ügyvéd, mint panaszoltak meghatalmazottja, a baranyavári járás főszolgabírája utján, végül Jacics József mohácsi ügyvéd mint panaszosok meghatalmazott képviselője a mohácsi járás főszolgabírája utján határozatfólag értesítettek.

Pécsen, 1890. július 2. á.

Szily László s. k.
aispau.

Előfizetési fölhívás.

A „Pécsi Hírlap“ és a „Pécsi Figyelő“ egyesülése óta körülbelül egy negyed év telt el, mely idő alatt meggyőződhetek a előfizetőink,

nem szűkölködő Aracs a Mekkája a forró hőszegben teljesen kiszáradt torku igaz hívó városi művész-karavánok.

— No híresek, hát csak eljöttek ti is a megvetett faluba? — ingerkedik a hatalmas Sárdi. — Ne adjon nekik bort! Izzik, vagy soh'se jövök a kocsmájába!

Izzik persze szörnyen megrémül s úgy megáll, mint Herkules a váló után, nem tudja, hogy kire hallgasson. Sárdi retond kundsáft. . . nem szabad elidegeníteni . . . a jövevények pedig — tapasztalása szerint — sok-sok litert szoktak hoznati . . .

Végre is ugy oldja meg a gordiusi eszmót, hogy valamennyi (összesen két) asztalat egynek kivételével a szomszéd padjára viteti s a megmaradotthoz ülletti mindnyájunkat.

A második litérnél már általános a csókolózás s fölhárogzik a vidám jelszó:

— Soh'se halunk meg!

Az aracsi nyaralás mindazonáltal nem mondható kellemesnek. Oda csak kirandulni — jó.

Nincs is vége hossza a panaszoknak.

Végül Pista a szenális színhazi festő sehogy sem tud kibékülni azzal, hogy vala-

hányszor reggel próbára megy, a falu ökörcsordája kísér ki szelid kottára szedett bögés kísérőében s ugyan az az ökörcsorda szegődik mellé utitársul, midőn este előadás után hazra siet.

Ugy érzem, mintha magam is közéjük tartoznam már — panaszoldok dertre borura — a fölött nem is kételkedünk — évődik vele De z s ő az amorozó.

Sárdi a legmegelégedettebb. Hosszszáru pöpjával, akar csak a Lope de Vega királyja járja be hosszában a falut — taungatva főnhangon szerepet . . . megfelelő taglétesékekkel kísérve az egyes megkapóbb helyeket.

A aracsiai szörnyen respektálják. Hatalmas alakja s dörgő hangja nagyon imponál nekik.

A kupaktanács egy titkos ülésében el is határozta, hogy az éppen megürlült bakteri alá-lásra küldöttségileg fogja meghívni.

— Milyen fölségesen tojja kiabálni: „Éj-fél után óra három, míg én a falut bejárom“ -ot, dicsékedett a bíró gyönyörteljes hangon.

A közömbölet tárgyat mindazonáltal G e r gely képezi az ő elmaradhatlan gigerlírhá-

jabau . . . némelyek valóságos Vandergoldnak tartják, mások csak — „vadorzó“-nak.

De z s ő jött — meglátták és — győzött!

P i n t é r végellustságban szenved.

A k a r m e s t e r r e néve olyan jötekeny a fűrdői levegő, hogy alig tette ide a lábát, már is lánya született — a nejének.

S z i l á g y i n é mindennap szorgalmasan használja a hideg fűrdőt, s unatkozik.

S o m o g y i uszui taul, de nem adóságban.

A k i s P a r á n y i az aracsi csapszék egyik zugában siratja — a Schaffer kávéházat.

A publikum pedig, mely nincs. — kertül a szinkört, de azért S o m o g y i ur gömbölyt arca csak úgy duzzad az örömtől, mintha csak azt énekelné:

„Vigan dudal a portugál,

Mindegy neki ha van, ha nincs . . .

Zsebében a megspórolt kincs;

Vigan dudal a portugál.“

Minden összeveve a fűrdői idény előreláthatólag nagyszerű — defecitvel fog végződni.

Csitt!

hogy ezen egyesülés által oly lapot kapnak, melynek tartalomra, jól értesültségre, megbízhatóságra és olcsóságra egy vidéki lap sem állja ki a versenyét.

Kérjük tehát az eddigi t. előfizetőinket, hogy lapunkat előfizetéseikkel továbbra is partonli sziveskedjenek s a mennyire lehet, azt közbűben ajánlják és terjesztik.

Lapunk előfizetési díja:

fél évre . . . 3 frt —

negyed évre . . 1 „ 50 kr.

egy hóra . . . — 50 kr.

Tisztelettel

a „Pécsi Figyelő”
„Pécsi Hírlap”
kiadóhivatala.

H I R E K.

— (A vidéki gazdaközönseget)

— tekintet nélkül arra, vajjon olvasó-e lapunknak vagy sem — tisztelettel főkérjük, a gabona állásáról, a termésre való kilátásokról, esetleg természeti veszedelmekről és nagyobb károkról hétről hétre sziveskedjenek lapunkat értesíteni. Ez által — ha minél nagyobb kiterjedési körből érkeznek hozzánk hiteles tudósítások — kölcsönösen tudomást szereshetnek vidéki gazdáink a más környékeken levő állapotokról, a mely tájékozás, hogy fölöttébb fontos a gazdára nézve, magyarázunk sem kell. Tudósításokat levélben vagy egyszerű levelező-lapon köszönettel fogad a

„Pécsi Figyelő”
szerkesztője.

— (A megye közgyűlése.)

Hétfőn népes közgyűlése volt a vármegyének. Kardos Kálmán főispán a gyűlés megnyitására bejelentette Margit főhercegnőnek — József főherceg leányának — másnap tartandó esküvőjét Thurn-Taxis Albert herceggel, mit a közgyűlés állva vett tudomásul s a főispán indítványára elhatározta, hogy üdvözölő filirátot intéz a hercegi párhoz, melyet az esküvőn a főispán esetleg személyesen ad át. A főispán ezután a megye állapotáról adott rövid képet. Megemlítette, hogy a számonkérőszék egyetlen restanciát sem talált; kiemelte Preuss Adolf főkönyvvizető buzgóságát, a ki e nehéz munkája mellett még az üresedésben levő pénztári állás teendőit is oly szakértelemmel és buzgósággal végezte, hogy ezért teljes elismerését kell kifejeznie. Végül a főispán Stenge Ferenc közigazgatási gyakoronokot tiszteletbeli szolgabíróvá. Rasovszky Julián közigazgatási gyakoronokot pedig tiszteletbeli aljegyzővé nevezte ki. Az alispán jelentéséből megtudtuk, a mit már részleteinket amúgy is tudomásul vettünk, hogy a phylloxera az egész megyében elterjedt; a negyedév alatt 39 tüzesselt volt a megyében — 24.380 frtnyi kárral, melyből mintegy 5840 frt összeg erejéig volt biztosítva; a gyakori tüzeseteknek — az alispán szerint — a kötelezett tüzoltóság életbeléptetése fogja elejét venni, bár ennek szervezése kezdetben nagy nehézségekkel fog találkozni. Preuss Adolf főkönyvvizetőnek a pénztár kifogástalan kezeléseért 300 ft tiszteletdíjat ajánl a közgyűlés által megszavaztatni. A közigazgatás menete rendes volt, a baranyavári járás főlzolgalóságánál az átvétel alkalmával talált restanciák miatt az előbbi főlzolgalbíró 50 ft pénzübtetéssel sújtott, az alispán azonban utóbbi vizsgálati alapján ama biztos hitének ad kifejezést, hogy az illető főlzolgalbíró — ki azóta más járásban működik — hasonló mulasztások többé nem fognak előfordulni. A közgyűlés az alispán jelentését tudomásul vette s a Preussnak adandó tiszteletdíjat lelkes éljenzések között megszavazta. Következett a penztáriok, ellenőri és a most szervezett harmadik aljegyzői állás betöltése. Mindhárom állásra egy-egy jelentkező volt s a közgyűlés a kijelölt bizottság ajánlatára megválasztotta főpenztárnokká Igalits Radivoj eddigi ellenőrt, ellenőrré Saugly Ferenc pénzügyigazgatási hivatalnokot, harmadik aljegyzőnek pedig Horváth István tiszteletbeli aljegyzőt.

Az újonnan választottak nyomban letették az esküt. A közgyűlés az utkezelő személyzet újja szervezéséről szóló javaslatot — melyet a szervezés eszméjének megszületése idejében mi is ismertettünk s melyet legközelebb külön is közölni fogunk — elfogadta. A tiszti előfogatokról szóló szabályrendelet tervezetét, mely ellen több oldalról merült föl ellenvetés, a közgyűlés az áll. választmány javaslata szerint módosította úgy, hogy a természetben való szolgálatot tiszti előfogatot megszüntetve a vállalkozás útjára lépett, melyet a természetben való szolgálat megváltásával fog a megye létesíteni. Az elfogadott szabályrendelet, mely a miniszteri jóváhagyás után jövő év január elején lép életbe, szintén közölni fogjuk. A közgyűlés továbbá elfogadta az eb tartási szabályrendeletet is, melyet a megfelelő törvény követelése szerint igazítottak ki. A legérdekesebb része volt a közgyűlésnek a siklós-trinitási ut kérdése. Siklós község ugyanis nemrég ismét fölvette napirendre a siklós-trinitási ut kiépítését, melynek költségeire 24 ezer forintot szavazott meg a maga részéről, míg az érdekelt községek és birtokosok szintén megígérték hozzájárulásukat. Ez utat Siklós a megyei utak közé öhajította soroztatni, az állandó választmány azonban — az 1887-ben hozott közgyűlési határozat ellenére is — a köz-dűlő utak közé sorozta. Erre ép oly érdekes mint szuevedélyes vita indult meg, melyet, mint első főlzolgaló, Sieberth Nándor bizottsági tag kezdett meg, kimutatta, hogy az utvonalonak megyei útá való tétele nemcsak Siklós érdeke, hanem 11 más községé is; s mikor azt látjuk, hogy a megye nagyon sok községnek valóságos bőkezűséggel csináltatta az utakat, a folyton fejlődő Siklós is hasonló elbánaát érdemelne. Bartoságh főjegyző szintén nem helyesli az áll. választmány előterjesztését, de kijelenti, hogy nem a megyén, hanem Siklósra mult, hogy az az ut már eddig is ki nem épült. Indítványozza, hogy mielőtt véglegesen határozza a közgyűlés, szerezzen biztos információt arról, vajjon miként nyer fedezetet azon összeg, melyhez mint föltételbe a megye a kiépítést köthette, továbbá hivatalos meggyőződést szerezzen a megye arról, hogy a trinitás-mihályi-csi vasut és a dravai hid építésére vannak-e biztos kilátások. Mindezekről az illető főlzolgalbíró tegyen a jövő közgyűlésnek jelentést s akkor határozzon a megye a teendők fölött. Morvay Ferenc biz. tag meggyőző érvekkel szólott az utnak megyei utként való kiépítése mellett. Simonfay a mellett, hogy Siklóst hibáztatta a mulasztás miatt, mégis az ut kiépítése mellett szólott csupán azon oklással, hogy a megye annak kiépítését már egyszer elhatározta; különböző hozzájárult a főjegyző indítványához. Kossa a Deszö szép formába öltöztetett s megdöntetlen argumentumokkal védte Siklóst az ellene emelt vadak ellenében. Kimutatta, hogy Siklós nem gyermekek okok miatt, nem halogatásból nem tette meg azt, a mire a megye főlzólította, hanem mert ép akkor kulturális és egyéb közelelőkre annyit áldozott, hogy akkor még egy nagyobb áldozattal nem terhelhette meg közönseget. Az út kiépítése nem kedvezmény Siklósának, hanem adminisztratív szükséglet, mert hét község csupán nyáron s akkor is csak jó időben, míg télen, tavasszal és ősszel egyáltalában nem közlekedhetik járási központjával. Mikor pedig most Siklós végre meghozhatta a kívánt áldozatot, joggal támadhat föl benne azon sötét gondolat, hogy magát a megye mostoha gyermekékné tekintse, mert most csak azt látja, hogy szándékosan mellőztetik ily rea is fontos kérdésben. Erre a hosszantartó éljenzéssel berekesztett ügyes beszédre egyszerűen elfogta a közgyűlést a főispántól kezdve a legfiatalabb közigazgatási gyakoronokig az idegesség. Nadósy hevesen beszélt, emelgetve a kiépítésre váró 152 kilométer utat, melyet a siklós-út miatt nem lehet fölözni; Szily alispán is idegesen vágott vissza Kossa egy csendes közbeszólására, melylyel ez azt állította, hogy a megyének törvény szerint kötelessége az utat kiépíteni, mondván rea az alispán, hogy megszokta a közbeszólásokat, de megsejtta azt is, hogy egy törvényhozó ne tudja a törvényt. (Közbeszólások: „Talán magáról veszi a példát?”). Mire Kossa önéreztés tüzzel lobbanította szemére az alispánnak megszokott fitymáló modort, melylyel nem respaktálja a törvényhozó tekintélyét; aztán példával mutatta ki, hogy

maga az alispán ép azokat a törvényeket nem tudja, melyek a saját hatáskörét szabják meg, sőt a szóban forgó kérdésre vonatkozó törvényt sem ismeri — vagy legalább elkerülte figyelmét annak a passzusza, mely igenis kötelezi a megyét arra, hogy valamely községet, melynek közelében vasuti állomás van, uttal kösse össze. A fitymálkodás végül nemes haraggal utasította vissza Kossa, kit a közgyűlés nagy része megéljenzett. Szavazásra kerülvén az ügy, az áll. választmány előterjesztését nagy többséggel elfogadta a közgyűlés, mire a jelenlevők nagy része elbagyta a termet. A közgyűlés ezután az erősen megritkult bizottsági tagok jelenlétében tárgyalta le a többi pontokat, ezek közt a pécsi új színház ügyét is, melyre nézve elvben elfogadta a kiküldött bizottság előterjesztését, hogy a színház céljaira a 300 frtot meghaladó állami adót fizetőkre öt éven keresztül egy perczent pótdó vettessek ki, ezt azonban a törvény rendelkezése szerint kellőgel előkészítve a jövő közgyűlésen fogja tárgyalni. Ezzel az ellenvetés is elenyézik, hogy a szerényebb anyagi helyzetben levő vidéki polgárság, mely a színházat vajmi kevéssé keresi föl, megterheltesse a színházépítés költségeivel. A közgyűlés fél egy utat ért véget.

— (Pejacsev Miklós gr. temetése) szombaton délelőtt 9 órakor ment végre a Pejacsevi család ősi birtokán, Rétfalun — Eszék mellett. A hadtestparancsnok porait záró koporsó pénteken délelben ment keresztül Pécs állomáson s délután 3 órakor ért Eszékre, a hol nagy és előkelő közönseget várt. A koporsót kocsi szállították a közeli Rétfalura s ott katalaktra helyezték. A koporsót ott nyugodott az elbúnyt kardja és csakója, a koporsó lábánál pedig bársonyszekrényben, üveg alatt Pejacsevi gr. amputált karja volt kiállítva, melyet a boldogult végintézkedése folytán vele együtt temettek el. A koporsóra csak a királyné és Mária Valéria főhercegnő koszoruját tettek. Koszorukat a többek közt a 10-ik huszárezred s az 52-ik gyalogezred is küldött. A temetésre Khuen-Hedervary Karoly gr. horvát bán, Jozipovich Imre horvát miniszter, Szilagyi Deszö igazságügyminiszter is leutaztak Rétfalura. A katonai pompához a 78. gy. ezred, a 8-ik huszárezred és az Eszéken állomásozó tüzérség vonult ki.

— (Pécsiek tisztelgése Ruttkay-nénál.) Simonfay Janos orsz. képviselőnek, mint a pécsi függetlenségi és 48-as párt elnökének lapunk útján tett fölhívására mintegy 22 tagból álló társaság — nagybörzést a pécsi függetlenségi és 48-as párt tagjai — szombaton délután kocsikon rándult ki Pellérdre, hogy tisztelegjen Kossuth Lajos hűgánál. A Brázy-kastélyba érkezve a társaság a zongora-terembe vonult s ott varta be a Brázy karján belépő Ruttkayné, kit a jelenlevők lelkes éljenzéssel fogadtak. Simonfay Janos orsz. képviselő, a társaság szókoza, rövid, de annál melegebb éljenzelmeket tolmácsoló beszéddel üdvözölte Ruttkaynéét. „Kettős céllebeget előttünk — mondá Simonfay — midőn ide kijöttünk, az egyik az, hogy a legnagyobb élő magyarnak testvérét, gondos apólat — miután oly szerencsések vagyunk, hogy ő itt a közelben tartózkodik — színről színre látva üdvözölhessük, a másik az, hogy őt megkerjük: vigye meg nagynevű bátyjának a pécsi függetlenségi és 48-as párt őszinte ragaszkodásának és mélyen érzett halálának biztosítását. A hasonlas éljenzéssel berekesztett beszédre Ruttkayné azt válaszolta, hogy kedvesebb megbízást nem is adhattak volna neki, mint azt, a mit a szónok kifejezett, mert ezzel az ő öreg bátyjának napjait meghosszabbítani fogják, nagy bánatában pedig megvigasztalni. Ruttkayné aztan a társaság tagjait mutattatta be magának, különböző minden egyessel kezelt sorozta, s mikor a bemutatással foglatatoskodó Simonfay az agg matrona iránt való kíméletből, nehogy a hosszadalmas bemutatkozás fárasztja, kissé gyorsabban akart atsbuanni a formalitáson, Ruttkayné maga kérte, hogy csak mindenkit egyenként mutassanak be neki, senkit ki nem hagyva: „Hiszen — szól — úgy is olyan ritkán nyílik nekem az a szerencsés alkalom, hogy magyar emberek kezét szerithassak.“ Brázy, a szives házigazda, az egész társaságot uszonára hívta meg, a melyen Ruttkayné, a pécsiek s a család tagjain kívül részt vett Halász Olivér volt orsz. képviselő is szeretetreműlő nevével, kik ép akkor — kevéssel a pécsiek tisztelgése előtt — érkez-

tek meg Pellérdre családostul. Károlyi Gábor gr. és családja — kiket szintén vártak — akadályozva voltak a lejövetelben. Az uszonna alatt elsőnek Simonfay János képviselő mondott pohárköszöntőt Ruttkaynéra, utóbb Halász Olivér képviselő a pécsi polgárokat élétte, Kereky Mihály dr. ügyvéd a társaság nótáigajra mondott tószót, Szuly János ügyvéd Brázayra, Brázay viszont vendégeire stb. A társaság, mely lelkes hangulatban elhatározta, hogy nyomban üdvözölj tényleg meneszt Kossuth Lajoshoz, Ruttkaytól szívesen búcsút véve, este hét órakor át vissza Pécsre. Masnap — vasárnap — a pellérdi búcsúnap napján délelőtt Brázay nagy ebédet adott, melyen jelen voltak Czirer Ákos dr., Kossa Dezső és Halász Olivér volt orsz. képviselők, ez utóbbi nejevel Bogay Pongrácz törvényszéki bíró, Szuly János ügyvéd és neje, Vaszary Gyula rendőrállkapitány, Pataký Lucidus irgalmassági perjel, Eizer János kereskedő, Szauter Antal plébános, Ágh Timót főgimnazium tanár, Egedy Sándor berló, Czupy nyug. körjegyző, Haksch Lajos lapszerkesztő s a Pellérdet környező községek előjárói. Az ebéd folyamán Kossa Dezső és Czirer Ákos mondottak kiváló szónoki szépségekkel bővelkedő pohárköszöntőket; de nem maradt ki a tószótöszökből — ügyszólván — senki sem s így az ebéd délután 4 óra felé a legemelkedettebb hangulatban ért véget. A társaság esti 9 óráig maradt együtt Brázay vendégszerető házában.

— **(Hymen.)** Grosch Vilmos kisfaludi körjegyző eljegyezte Deceleva Zsella kisaszszonyt, Deceleva Ferencz nyugalmazott pécsvárosi tisztviselő leányát.

— **(Tolvaj csendőrszervező.)** Bakóczka (baranyamegyei) község csendőrszervezőnek volt őrszervezője, Szabó Mihály — mint tudósítónk írja — a községi pénztár föltöltése s körülbelül 50 frtnyi készpénz elhalkasztása után, 50—60 frtnyi adósság hátrahagyásával teljes fölszerelésben megszökött. Utját, a mint a vizsgálatra kiküldött csendőrhadnagy kinyomozta, Dombóvár felé vette, a hol a vonaton meg látták. Elrendelték országsszerte körözését. A szökevény bugó csendőr volt, csak neurég lett őrszervező s mint ilyen a bakóczai őrsnek két hónap óta szakaszvezetőjévé. Tettének oka — tekintve az elhalkasztott összeg csekélységét — igazán érthetetlen, annyival is inkább, mert Szabó sem kártyás, sem iszákos nem volt.

— **(Ruttkayné Kossuth Lujza)** pénteken egy egész napra Harkanyba randult le rokoni és Szauter Antal plébános társaságában. A hír érkezését csak pár perccel előzte meg s így a fürdő közönsége nem tudott elég gyorsan elkészülni arra, hogy a kiváló vendéget fogadják; hanem aztán a Siklósról is az érkezés híreire hirtelen átrándult a stabilitásuk nyomban a közönség betódult a fürdő dísztermébe s ott olyan szíves üvoztól rőtönözött Ruttkaynénak, a mi őt könyegek meghiotta. Kossa Dezső, a siklósiak aranyzáru orsz. képviselője üdvözölte Ruttkayné, ki különösen akkor fogott el a meghiottság, mikor a szónok Kossuth hontalanságáról szólván, az ismeretes Kossuth-nóta versszakával vizsgáltta:

„Mi neked fáj, nekünk is fáj,

Könyünkét viselni bajos;

De megsegít a jó Isten:

Ne sirj, ne sirj Kossuth Lajos! —

A beszédet riadó eljénzés zartá be s a szónok díszes csokrot nyújtott at Ruttkaynénak, ki könyves szemekkel, remegő ajakkal válaszolt a szép beszédre. Aztán a társaság a siklósiak fölvissására később átrándult Siklórs városába, a hol szintén rőtönözve a harkányit is föllümulő szép fogadtatásban részesítették a mindenütt szívesen látott és lelkesedéssel fogadott matronát. Egy óra alatt ünnepi szint öltött Siklós, leánykák fehérbe, túzóttok díszbe öltöztek, csokrok készülték percek alatt, sőt egy kis fehérbe öltözött leánya még üdvözölj verset is tanult be e rövid idő alatt, úgy hogy mire Ruttkayné tisztelői által kocsikon kiérve Siklórra ért, teljesen fényben, készen várták a vár bejáratánál. Ruttkayné Kossa Dezső képviselő karján ment a díszben kivonult túzótság által föntartott helyre, a hol Zeke Lajos siklósi ifj. lelkész fogadta üdvözölj beszéddel, melyben kiemelte,

hogy Siklós közönsége, mely csak pillanattal előbb értesült arról, hogy a kedves vendéget pár percre körében láthatja, a legnagyobb örömmel sietett a mezei nagy munka idejében is összegyűlni, hogy őszinte szívvel jövő üdvözletet és hódolatát lábához rakhassa annak a nemes szívű nőnek, a ki Kossuth Lajosnak hű apóljója. A nép szívében mindennél jobban él a hála s a szeretet nagy hazáuká iránt. A siklósiak boldogoknak érzik magukat, hogy színről színre láthatják azt, a ki Kossuthhoz legközelebb áll. — A szónok meghiottságtól szólni sem tudta, könyek közt nyújtott át díszes viragesokrot, melynek nevezeti színi szalagján aranyal volt nyomtatva e fölírás: „A hála jelell — Siklós közönsége.” Ruttkayné szintén könyezve rőlviden csak annyit mondott, hogy biztosítja a siklósiakat, hogy nemcsak ők gondolnak szeretettel és hálával a nagy hontalanságra, hanem az ő hontalan öreg bátyjának is minden gondolata csak e haza népének van szentelve. Erre aztán megtekintették a történelmi nevezetességű várat, melynek majd minden zugában seregnyi közönség állott s éljenzte az elhaladó Ruttkayné; boldog volt, a ki kezét vagy ruháját megcsókolhatta, az anyák kisdedeiket nyújtották fejébe, hogy a kicsik is egy-egy csókot nyomhassanak a nagy hontalan öreg apóljójának jószág arcára. Szóval a siklósiak oly szívesen, lelkes üvoztatásban részesítették Ruttkayné, hogy ez boldogságtól áradozva emlékszik meg arról minden egyes alkalommal, midőn a társaság folyamán véletlenül Siklósról folyik a beszéd. Ruttkayné és kísérői a vár megtekintése után — Ruttkayné kívánságára — Maria-Gyűdre is átrándultak, a hol a szt. Ferenczrendiek rendháza is, Simon Sándor most kinevezett főnökükkel előlük, szíves fogadtatásban részesítették Kossuth hugát, ki ismét Harkanyba ment vissza pihenőre s csak késő este ért Pellérdre.

— **(A „Baranya-vaszari önkényes tűzoltó-egylet”)** igen sikerült julianst rendezett e hó 6-án, melyen a környék intelligentiájából igen szép számmal jelentek meg. Ez az ünnepegy azért méltó az említésre, mert ez alkalommal kitűnt, hogy Vaszar német lakóssai mennyire megmagyarosodtak. Igen nagy része van e magyarosodásban a széles körben tisztelt vaszari körjegyzőnek, Szabó Gyulának.

— **(Meggyulladt kocsi.)** Mult héten történt, hogy Engeszer Ágoston ruhafestőnek kocsija, midőn 12 éves leányával együtt Bauból Sátoristya felé haladt, ismeretlen okból meggyulladt. A tűz által előidézett nagy hőség a lovakat megvidította úgy, hogy sebes futásukat nem tudta mérsékelni. A kocsi már majdnem egészen lángban állt, midőn sikerült arról leányával együtt szerencsésen leugrania. A kocsi, mely szalmával és ruhanemélvel volt megterhelve, teljesen elégett, a lovakat csak nagy nehezen sikerült megállítani.

— **(Újítások a mohács-pécsi vasutnál.)** A mohács pécsi vasút üzletigazgatóságának Mohács város előjárósága által benyújtott abbeli kérelmére adott válaszból, hogy a csatlakozások celszerűbbekké, a személy- és áruszállítási díjak olcsóbbakká ténessének s hogy közvetlen kocsik közlekedjenek minden vonaton és télen a vonatok fűtésére nagyobb gond fordítassék, jobbra kedvező kilátások tűnnek föl. Bar az üzletigazgatóság a közvetlen kocsik közlekedését s az árforgalmi díjszabás megváltoztatását ez idő szerint nem tartja keresztelvitelhetőnek, de méltányolva a fűtés tárgyában beadott panaszt s ezen hiány megszüntetése céljából kilátása helyezi, hogy a vonatokat legközelebb gőzfűtésre fogja berendezni, a mi pedig a személyszállítási díjszabást illeti, e tekintetben éppen most folynak a tanulmányok s ezek eredménye a legnagyobb valószínűség szerint a személydíjszabásnak tetemes mérséklése lesz. Ez utóbbira vonatkozólag — mint a M. és V. írja — a vasuti hivatalnokai személyzetnél az a hír van elterjedve, hogy a hajón életbe léptetett zónatarifaival összerűgésben a mohács-pécsi vasuton is a személyszállítási díjszabásnak olcsóztatási mérséklése is céloztatik, hogy Pécsről Mohácsra a menetár terti jegy váltása mellett a mostanihoz képest mintegy 50%-kal olcsóbb lesz. — Ha e hír valóban bizonyul, az mindenesetre nagy nyereség lesz nemcsak a közönségre nézve, hanem tekintetbe véve az

államasvatonok a zónatarifa által elért eredményeket, magának a társaságnak érdekei szempontjából is.

— **(Súlyos sebesülés.)** A napokban szállítottak a helybeli irtalmások kórházába Gyuricza Pétert, ki a békási pusztán szolgált, mint gazdasági cseléd s kit esütörtökön hajnalban ismeretlen tettes meglőtt. A szerencsétlenül járt egyén kezén és hasán életveszélyesen sebesült meg. A vizsgálatot már megindították.

— **(Fürdőző cigányok.)** Pécs meglehetősen kifogyott a nyarara cigány muzsikából. Nemcsak Farkasok hagytak itt benutlni Balatonfüredet vidvita föl muzsikájával, hanem Jónás Janosi is kirándult Ilédzse boszniai fürdőre, a honnét aztan ellátogat Belgrádba is, a hol azelőtt is szívesen látták.

— **(A Duna áldozata.)** A mult héten két emberéletet oltottak ki a Duna hullámai. Az egyiket Kovács József nevű, fehérmegeyi illetőségű munkást a darazi határban, a Duna egyik holt ágában érte utol végzete fürdés közben, a másik, szinte Kovács József nevezetű egyén, a kölkdi Dunaágban fulladt a vízbe lovaival együtt, melyeket fűrésztűni vitt. Miudkettőnek kifogtak már holttestét s azokon az orvosrendőri szemlel is teljesítették.

— **(Munkászavargás Barcon.)** A barcsi hajóállomáson azon célból szerződött munkások, hogy az érkező hajókból a terheket kiszállítsák, azon alkalommal, hogy oda 102.000 mázsával megterhelt 32 hajó érkezett, megtámadták a munkát s nagyobb bért vagy kauzójuk kiadását követelték. E kívánságuknak a drávai gőzhajós vállalat igazgatósága megfelelni nem akarván, a Drava partján csoportosultak s ott az igazgatót azzal fenyegették, hogy a folyóba dobják. A segítségül hívott rendőrök a nagy tömeggel szemben mit sem tehettek s így az igazgató utóbb is kénytelen volt övadékkukat kiadni. A hajórakomány persze a hajókou maradt.

— **(Tilos a jég közé csomagolás.)** Minthogy a jég közé csomagolt élelmi szerek tartalmazó küldeményekből a jég olvadása folytán a szállítás alatt kiszivárgó víz a többi küldeményekben kárt okoz: a jég közé csomagolt küldeményeket Baross miniszter legújabb rendeletével a postai szállításból feltelentül kizarta.

— **(Amerikai szőlővesszők ingyenes kiosztása.)** A földmívelésügyi miniszter, a legutóbb kiadott hirdetménye szerint, elhatározta, hogy az állami szőlőtelepeken az 1891. év tavaszán rendelkezésre álló amerikai szőlővesszőket közérdekű célokra létesített vagy létesítendő amerikai telepek számára díjtalanul osztja szét, ha a község, hatóság vagy egyesület biteles módon igazolja, hogy a telepet tényleg létesíteni akarja s azt kellőleg kezeltetni is fogja. Azon községek vagy egyesületek, esetleg szövetkezetek vagy érdekeltek, kik közzelű amerikai telepet szándékoznak meg ez év őszén vagy a jövő tavaszal létesíteni, megfelelő adatokkal fölszerelt kérvényeket — az egyletek és szövetkezetek az illető megyei gazdasági egyesület útján, községek és hatóságok az illetékes törvényhatóság útján — legkésőbb szeptember hó 1-ig terjeszkék föl a földmívelési miniszteriumhoz. A kért szőlővesszőmennyiség kiosztása után még fömaradt vesszők magán birtokosok igényeinek kielégítésére fognak fordítani. A kérvényekre október 1-ig hoz a miniszterium érdemleges határozatot, miről az érdekeltek hivatalosan értesítettek. A szőlővesszőket pedig jövő tavaszkor fogják kiszolgáltatni. A miniszterium föntartja az a jogát, hogy az adományképen engedélyezett szőlővesszők megfélelő fölhatalonlását közegei által tettetés szerint ellenőriztessék s a mennyiben azt tapasztalják, hogy a vesszők nem az engedélyezett célra lettek felhasználva, azok árát az illető telep tulajdonosától utólag is beszedhesse, a mennyiben pedig, bar a jelentés szerinti használatot, de meg nem felelő kezelést tapasztalja, az illető érdekeltiséget megfélelő kezelésre kényyszerítse.

— **(Aggyelőrészkeadásban halt meg** a múlt hétfőn Auth János barna lakos, ki a miskolczi pusztá mellett hársfavirágot szedve, a tetemes magasságú fán az egyensúlyt elvesztette s onnét leesett.

— **(Gazdasági tudósítás.)** A phylloxera a hegyhatán egyre terjed. Így Vaszar, Tekes és N. Ágh községeiben is föllépett már. Mindazonáltal igen jó termés várható. A gabona igen szép, az arpa jól füst; helyileg közel már buzát is aratnak. Pár hettel ezelőtt a zab meg igen hátramaradt volt még, de az eső óta igen szép. Általán véve a gabna fajok jó termést ígérnek. A hajdina néhol már kei, de többnyire most vetik. Kukoricza, burgonya, ha még valami csapás nem éri, oly termést ad, mint már régen nem. Repeze, kender középszerű. Gyümölcs alig van.

— **(A budapesti állami középiskolába)** a beiratás szeptember 10. első napjától 10-ig tart. — Ezen intézetbe a 15 életévét két betöltött ifjak közül felvételtnek: Azok, a kik az iparos tanulóik számára szervezett iskola 3 évi tanulmányát bevégezték, s legalább is jó osztályzatú bizonyítványt nyerek. Iparossegédek és mindazok, a kik az a., vagy b., pontban kívánt készségüket felvételi vizsgálat után bizonyítják. Általában megkívánatik, hogy a belepni kívánó növendék az általa választott szakcsoportbeli iparágban már előre gyakorlatot szerzett, s legalább is azon két havi nyári szünidő alatt, a mely után a középiskolába akar lépni, a gyakorlatban foglalkozott legyen, és ezt hatóságilag hitelesített bizonyítvánnyal igazolja. Az intézet végbizonyítványa a gépészeti, vegyészeti, kémvasipari és faipari szakosztályok tanulóinak jogot ad a szakjok körébe tartozó s képesítéshez kötött iparságok üzésére; az építészeti szakosztály tanuló pedig a végbizonyítvány alapján három évi gyakorlati működés igazolása mellett jogosítva vannak a kőműves-, kőfaragó- és az acsmesterség gyakorlására. Azon tanulóik, kik valamely közép-iskola négy alsó osztályának sikeres elvégzése után lépnek az intézetbe, s itt a három évi tanulmányot szintén sikeresen végzik el, a katonai szolgálatnál az egy éves önkéntesség kedvezményében részesülnek. A budapesti áll. középiskola igazgatósága.

— **(Az amerikai szőlővessző-import veszélyei.)** Az „Egyetemes”-ben olvassuk: Franciaországba Amerikából egy rendkívül veszélyes gombát hurcoltak be, az ugynevezett Phomauvarum Sacc (=Laestadia Bidwelli Viala) nevű, mely a Blackrot (=fekete rothadás) nevű betegséget idezi elő és a türtöt is megtámadva, a termes legnagyobb részét kerülhetetlenül tönkre teszi. Elsőször a Herault-ban mutatkozott, később még két más helyre hurcolták át s ma már — a hivatalos jelentések szerint — Franciaország déli részében nagy mértékben szerte terjedt. Védekezni lehet ugyan ellene, de az eredményről a kevés kísérlet alapján még egészen biztosat nem lehet mondani. Sikert értek el ugyan ellene a rezgálicsal, de csak az eredeti 6 százalékos bordeauxi keverékekkel. Továbbá azt tapasztalták, hogy évente körülbelül 5–6 ezer szőlőt permetezni. Ha már most tekintetbe vesszük azt, hogy az eredeti bordeauxi keverékkel való egyszeri kezelés kat. holdakint mintegy hatodfél forintba, évi hatszori kezelés pedig 33 forintba kerül, egy látjátuk, hogy olyan veszedelmek állunk szemben, mely a fillokszeraszernél kisebbnek alig tekinthető. Mert ha a termes évről évre kerülhetetlenül elpusztul, a kar csak olyan, mintha a tőke is kipusztul. Az eddigi megfigyelések szerint ez a gomba nem terjed oly rohamosan, illetőleg a szél szárnyán, mint a Peronospora, de eueél szászorta félelmetesebb, ha valahova behurcolták. Az állami rovarügyi állomás főnöke dr. Horváth Géza, arra kéri tehát a földmivelési minisztert, hogy ezen borzasztó állapot számolva, Franciaországból minden további szőlővesszőimportot tiltson be. Ugy látszik, hogy az amerikai szőlőkultúra számos olyan veszélyel jár, melyek ellen a védekezés, a szerfelett nagy költségek miatt — mint a peronosporánál is — lehetetlen. Ezek figyelembe vétele után bizonyára észszerűbb lesz a szőlőművelést, hazai szőlőfajtáinkkal, a szőlőkezelési eljárás igénybe vétele mellett, folytatni tovább.

TÖRVÉNYKEZÉS.

(Halált okozó súlyos testi sérítés) miatt emeltek vadat Balatinác z Fábán ellen, ki t. ev. febr. 14-én éjjel Alföldi Andras nevezetű együtől mödön ütött föbe egy karóval, hogy az virradóra kiadta lelkét. A hétfőn tartott vegtárgyalás alkalmával kitűnt, hogy Balatinác öreg atyjának védelmére ragadta föl a halált okozó eszközt. Atyja t. i. a különben is nagyon rossz hirnévű örvendő Alföldi Andras szénaloposon espte, mi emez földműlvőve őt torkon ragadta s maga alá gyűrve fojtogatni kezdte. Az atyjának segélykiáltásaira odaérkezett fű föragadta a legelső keze ügyébe akadt karót s avval azt megemeltette a vegszélytől. Az általa kimért ütések azonban oly súlyosok voltak, hogy Alföldi alig tudott hazavaszorogni s nem sok időre rea meg is halt. — Így állván a dolgok, maga a közvadló szerepét vívó kir. alügyész is igen szép szözdében (a milyent föle még nem hallottunk) azon meggyőződésének adott kifejezést, hogy a fű köteleltségét teljesítette, midőn az atyát védelmezte s csak a jogos védelem határának túllépése miatt kérte őt csekély büntetésben elmarasztalni. A törvénytűzők a vádlótat teljesen fölmentette.

VEGYSEK.

— **Tyükszemorvos.** Czartoryjsky tyükszemorvos még csak pár napig időz városunkban, szombaton Siklóra megy többek fölszólítására, és ott a Singer féle hazban vesz rövid időre lakást. Alkalmunk volt Czartoryjsky kiváló ügyességéről meggyőződni, miért is a tyükszemekkel szüvedőknék legmelegebben ajánljatjuk.

— **Szédülési rohamok,** vértolulás a mellre, főre, heves szívdobogás, nyugtalanság a következménye legtöbbször esetében a rendetlen eméztésnek, melyet gyorsan, biztosan s a legjobban meglehet szüntetni a gyógyszerárakban 70 kr. kapható valódi, Braudt Richard gyógyszerész-féle, fehér keresztűt vörös mezőben jelzett svájci labdacokkal.

— **Nemzetközi baleset ellen biztosító-részeny-társaság.** Ezen az „Adria” biztosító-társulat partf. gása által trieszti és bécsi első rangu penzerök által 600.000 forint tejesen befejezett részvenytökevel alapított társaság, mely üzleti működését a Lajtán túl már megkezdte, azt a magyar korona országaira is kiterjesztette és magyarországi képviseletével az „Adria” biztosító-társulatnak Podmaniczky Frigyes báró vezetése alatt álló magyarországi osztályat bízta meg. Az iparnak az utóbbi években Magyarországon történt nagyszabású fejlődése, valamint a zónatarifia behozatala óta a vasúti személyközlekedésnek minden varakozást föllümlő rohamos emelkedése ugyszólván kényszerűséggel utal a baleset ellen való biztosítás általános igénybevetelére. — A Nemzetközi baleset ellen biztosító-részeny-társaság ezen követelményeknek egy módozatokban gazdag és legkedvezőbb feltételeket nyújtó programmal igyekszik megfelelni, s így nem csodálható, hogy a magyarországi képviseletnél már is számos biztosítási ajánlat érkezett be. — A kiváló hirnévű örvendő anyaintézet kitűnő ügyünk hálózata áll a Nemzetközi baleset ellen biztosító részveny társaság rendelkezésére, mi által ezen társaságnak a legzebb jövő helyezhető kilátásba. Pécsi földgyűnőksé Fűrst Gyúla úrnál.

CSARNOK.

Az unalmas ember.

Irta: Bogáthy Medárd.

(Polytás.)

A keze-gényi palota s parkja nem voltak többé unalmasak Pista előtt. A vad lány, kinek megszéledítését tűzte ki céljául, mindegyre nagyobb tért foglalt el gondolatvilágában.

Mi volt neve az érzések, mely őt a lány iránti érdeklődésben vezérelte? Szerelm? Aligha. Pista ezt az általános emberi érzelmeket sohasem ismerte. Fiatal éveik könyvek közt szigorú fölügyelet alatt teltek el, nem volt ideje foglalkozni a nőekkel. Szereplése alatt pedig a nagyvilágban nem igen előnyösen tanulta ismerni a szépmémet. Kalandjai voltak, de állandó érzelemtől ment maradt. Nem is érezte szükségét soha egy gyöngéző nőnek. Értelmisége magaslatairól nem egyszerű szánozólag olvasta a napi híreket, melyek egy-egy szerelmes öngyilkosságáról regáltak. Hogy lehet nőért meghalni? Hisz ez igen nagyfoku gyavaság! Az embernek az kell, hogy célja legyen, hogy minden gyarlóságtól megszabaduljon s a tökély eléréséért küzdjön!

Élő példa rá ő maga. Ledobta gyarlóságait, mint viselt ruhát s meg csak megerőtletésébe se került. Elmékedéséi közben rájött, hogy a lány iránti összes érdeklődése az — unalomnak kifolyása. Az ember nem élhet tétlenül. A magasra kiüvellet szellemet elalattani nem lehet. A természet nem tagadja meg magát.

Egy vad lány előkelő művelt nővé való atalakulásának mikéntje tette érdeklődővé Málit iránt. Ez új tanulmány volt részére. Ezt akarta latni.

A tisztartó nagyot nézett, mikor harmadnapra az uraság távozta után egy sereg mindenféle nevelő és nevelőnő tette aláztatos tiszteletét nála annak kijelentésével, miszerint a méltóságos Katergényi István úr rendeletéből a mai naptól kezdve ők veszik kezükbe Málit kisasszony teljes kiképzésétét.

— Már azt magam is szeretném látni érdemes uraim és asszonyaim — válaszolt a tisztartó — hogy miként fognak boldogulni a lanyommal. Itt van, átadom önöknek, öntékek beie a tudományt tölcserrel, ha tudják. Azonban előre mondom, hogy kárba veszett fáradság.

A tisztartóné az uraság ezen figyelmeiben anyai szemével szerelmi vonzódást látott s büszkeségében nem tudott horá lenni; így okoskodván:

— Előbb ki akarja képeztetni s csak aztán emeli magához.

A nevelők megkezdtek működésüket. Málit apjának nem kis csodálkozására: nem csak hogy nem elieukezett, hanem napról-napra fokozódó szorgalommal sajátította el a tananyagban fölélet ismereteket.

Tanulékonyasága, gyors fölfogása meglepte szüleit.

Ez a lány, ki azelőtt irtózott mindentől, mire bett volt nyomtatva: most fél éjszakát is eltöltött az asztal mellett könyvei társaságában. Ez nem természetes dolog. Itt lappang valami a dologban.

— Meglásd öreg — szóltot nem egyszer a tisztartóné — Málit lesz az asszony a kétérgényi ősi kastélyban.

Olykor-olykor közre fogták a lányt. Val-latták. Talán ígérgetet tett neki az uraság?

Egy rövid „nem” szó. S vége lett a val-latásnak.

Pista a tanulás ideje alatt egyszer sem látogatta meg a tisztartókat, hanem azért minden nap pontos értesülést nyert a tanítás eredményéről, mely nem csekély örömet szerzett neki.

Igy teltek a napok.

Pista bár egyszer sem volt tanuja a „Kincses” pusztán kifejtett szorgalomnak, mégis lépésről lépésre latta lelki szemeivel a lány fokozatos haladását. A szellemi életet élők kiváltsága, hogy eltekintve tér és időtől képesek a rokon-szenyűvel fölébresztett lény tetteit figyelemmel kíséni.

Pista ketergényi palotájából napról-napra látta Málí fejlődését.

Ez a fejlődés nagy gyönyörrel töltötte el valóját.

A tananyag mikénti fölhasználását ő határozta meg s így meggátolta a fejlődő lélek téves irányba való terelését.

Negyedszer fordult meg a föld nap körüli útjában, mikor az egyik nevelő az jelentette, hogy Málí kisasszony bátran kiállja a versenyt a hasonkoru legintelligensebb leányokkal képzettségére s társadalmi alkalmazkodásra nézve.

Pista váratlanul megjelent a „Kincses” pusztán.

Málí azt hitte, hogy átalakulása meg fogja lepni. Mennyire csalódott azonban, mikor azt tapasztalta, hogy Pista csak úgy társalog vele mintha minden nap együtt lettek volna. Ez a tudat némileg leverte.

Pista belátott a lelkébe.

— Málí kisasszony szemrehányást érez irántam nemde?

— Honnan tudja? — kérde a lány azon a mennyei hárfaszertű hangon, mely most mintha fenségebb lett volna.

— Látom.

— Hogyau? ön a szivekben olvas?

— Tapasztalhatja.

— Akkor ön veszedelmes ember — folytatta a lány könnyed mosolylyal.

— Ó nem, csak szerencsétlen.

E szó valódi értelmét Málí nem értette meg. Pista meg is bánta azonnal, hogy véletlenül kiszalasztani engedte. Hirtelen más térére vitte a társalgást.

— Hogyan érzi magát kisasszony?

— Hála önnek, jól. Ujjá születtem. Egészen más szemmel nézem a világot, mint azelőtt.

S elbeazélgettek egymással sokáig — sokáig. . . Málí nézetei a mily gyöngédek, ép oly okosak voltak. Nagy sziv erős gondolkozási képességgel. Költészet és realizmus . . . menten az üres hivatkozás, fény, pompa sóvárgásától. Legalább Pistára ezt a hatást gyakorolták Málí szavai.

Lehetséges-e, hogy a nagy szellemű, éles látással bíró Pista ezúttal csalódott? Vagy tán a szerelem, melyet Málí átalakult csodálatos lényé benne fölbeszített, háttérbe szorította értelmét? Vagy önként mondott le az értelem fenségéről az értelem előnyére? Akárhogy volt, annyi tény, hogy Pista egyszerre rohamosan hódolt meg a szerelem istennőjének hatalma alatt. Nem gondolkozott többé, csak érezett. És ez boldogsággal töltötte el lényét. Érezte, hogy igazán, állandóan szereti Málit.

A szerelem ezen szokatlanul erős kitérését nem fogjuk lehetetlennek találni, ha elgondoljuk, hogy Pista szive egészen eddig hermetice volt elzárva a szerelem elől. Lehet, hogy talán egyszer masszor — hisz annyi nőt ismert — erőt vett rajta ez érzélem, de fiatal volt, szellemmel bírt, magához hasonlót keresett, válogatott. Azok közül, kiket ismert, egyet sem talált magához valónak. A szépség nem vesztette meg érzékeit, a gondolat hatalma uralkodott tettei fölött. Most férfi korának teljében az erőszakkal viszszaoltott értelem követelte jogát, kitért akarata ellenére s hasonlónál a trónkövetelőhöz, ki nehéz küzdelmek, erős harcok árán jutva csak a királyi székbe, a megtorlás érzetével kezdte meg uralkodását: elaraszította egész valóját.

Vajjon észrevette-e Málí e végbement fordulalmat? Fövilágosodásával vajjon nem fejlődött-e ki benne a nők amaz általános jellemvonása, melyet közönségesen számításnak vagy ravaszságnak szoktunk nevezni.

Mi más érdeke lehetett a gazdag, előkelő, nagy műveltségű Ketergényinek az ő kiképeztesével, mint az, hogy nőül vegye? Vajjon nem ez a számítás volt a rugó, mely őt képessé tette a gyökeres átalakulásra. De másrészt szabad-e föltüntetni ily számítás egy olyan leányról, ki távol a világtól egy pusztán nőtt föl szülői véd-szárnya alatt, kik kétségkívül becsületesek voltak. Szabad-e föltüntetni abban a korban, mely a lét aranykorszaka, melyben a lélek oly tisztá, mint a fellegekbe fölünkre hullott hó? Vajjon nem anyja volt a fölvilágosító?

A nő lénye megfajthetetlen rejtély. A legellentétebb érzelmek a legbarátságosabban tudja összeegyeztetni. Tettében sohasem egy, hanem több indító ok vezérli. Ha a körülmények úgy parancsolják, kész vonzama, meggyőződése ellenére batározni, másuttal szorításból, mely egyik alkateleme a nő lényének. Minden nő hiu! De legbiubb a szép nő!

Nem szükséges azt mondanunk egy nőnek, hogy ő szép, tudja ő azt s bizva szépségében hódításra törekszik, hogy majdan uralkodjék.

Nincs nő, ki ne szeretne uralkodni!

Málí két nap alatt korlátlan úrnője lett Pista szivének. Eljegyezték egymást. Mikor Pista hazulról elindult, bár távolról gondolt a Málival való házasságra, de még sem hitte, hogy az ily gyorsan lépjön a megvalósulás stádiumába. Egy körülmény siettetete!

A megérkezését követő nap késő délutánján a kertben sétálgattak, melyre Pista alig ismert. Salátának hire se volt benne. A legszebb virágok gyönyörködtek a szemet mindenfelé. Egy helyen megállottak. Málí lehajolt, meg akarta mutatni Pistának a rózsát, melynek első virágához oly kedves emlékek fűzték őket. A lehajlás pillanatában egy lepréssel rózsza esett a földre Málí kebléről. Pista megismerte. Tehát megőrizte. Tehát már első megjelenése dobott szivébe szikrát, mely lánggá növekedve megtörte dacos makacsosság s őt arra lelkesítette, hogy hozzá fölemelkedjék. A szerelem mindenható! Nincs előtte gát, lerombolja az akadályokat! Áldott legyen csodátévő ereje!

Még az nap este szük családi körben megtartottak eljegyzésüket.

A „Kincses” pusztá lakói boldogok voltak.

Ez eljegyzés hire villámként járta be a megyét, méltó csodálatot keltve szerzeszt.

Pistaról ismét beszélni kezdtek.

Mi indíthatta e tette az unalmas embert?

Miért éppen egyik tisztartója lányát veszi nőül, holott a megye legelőkelőbb családainak bármelyike szivesen csatlolta volna magához Hymen közvetítésével.

E két kérdésen sokáig rágódtak, de csak titok maradt az előttük.

Az esküvő Ketergényben történt meg. Jelen volt a megye szüno-java.

Pista, mint okos ember, tudta, hogy a nőt nem szabad elzárni. Be kell vezetni a világba. Erre pedig legalkalmasabb az esküvő, aztán meg lehet, hogy ezzel hódolni kívánt a családi hagyományoknak, mely elengedhetlen kötelességévé tette mindegyik házassuló Ketergényinek a nagy pompával megtartandó fényes esküvőt.

Három napig tartó mulatság követte az esküvőt. A hajdani neheztelők ki lettek engesztelve. Kénye-kedvére mulathatott boldog-boldog-talan.

Az ünnepély központja Málí volt. Őt bálványozta, neki hódolt mindenki; mi sem természetesebb tehát, mint hogy elragadtatva érezte magát a tömjénezés meg nem szűnő nyilvánulásai közt. Királynőnek képzelte magát, kinek pusztá jelenléte hódolatra készíti alattvalóit.

Pistának föltűnt, hogy e három nap alatt éppen bájos neje volt az, ki legkevésébbet foglalkozott vele. De nem róttá föl neki hibául. Első szereplése ez a nagy világ színpadán. Szeretettel rajongják körül, hadd vegye ki részét az ünnepeltetésből. Szegénynek a „Kincses” pusztá Isten háta mögött lévő magányában úgy sem volt alkalma a közbámulat fölkeltesére. Ez tetszésével találkozik, miért fosztana meg tőle? Majd megújja. . .

Az ünnepély elmúltával, mikor az utolsó kocsi is elrobogott, a fiatal házások egyedül maradtak.

Pista boldogsággal eltelve zárta karjai közé forrón szeretett nejét Málí pedig egy futó sóhaját nyomott el, mely azt szándékozott kifejezni, miért nem tartott tovább is az az ünnepeltetés? A mézesheteket a divatozó szokás szerint Olaszországban töltötték.

Haza térve megtették a szokásos látogatásokat. Ebből viszontlátogatások keletkeztek úgy-annyira, hogy vége-hossza nem lett a látogatásoknak. Pista szeretete volna a csöndes boldogság örömeit odahaza duettben élvezni, ragyogó szépségű neje azonban minduntalan társaságokba vezette, hol csodálták és istenítették.

A kinek egyszer elszédítette fejét a tömeg mámorító tetszése, nem mond az le egy könnyen diadalairól. Valamint a szerepcsétlen, ki megízlelte a szeszt, napról-napra többet kíván belőle, ép úgy a nő, kit egyszer a hírnév szárnyára vett, nem elégzik meg többé a házi élet zajtalan elvonultságának ábrándokban ringató gyönyöreivel, mohó vágygalmá áhitozik az újabb és újabb sikerek kejes izgalma után. Nincs megállapodás. A haladás kérélhetetlen törvények szerint megy végbe, legyen az bárminő irányu.

Pista kényelmetlenül érezte magát neje ragyogása közepette. Olyan volt ő mellette, mint nap körül a bolygó. Csak annyiban foglalkoztak vele, hogy ő a férje, a kit végre is nem lehet számításon kívül hagyni. Némelyek azonban a kölcsönt vették visszaadni neki. Hajdan ő zavarta meg a nők fejét tekintet nélkül férjes vagy férjtelen állapotukra, most viszont az ő nejeket igyekeztek megzavarni a fejét tekintet nélkül férfi jogaira.

(Folyt. köv.)

Gabona-árjegyzék.

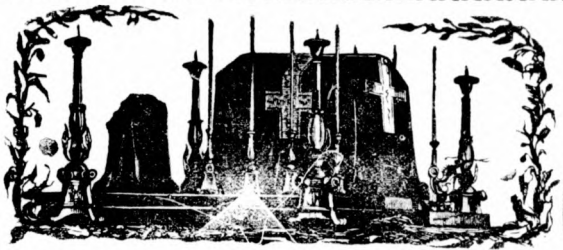
Pécs sz. kir. városában 1890. évi július hó 12-én tartott határozatról.

Az arak métermázsánként számíttatnak.

Rozs) őszi	7	50	7	20
) tavaszi	—	—	—	—
) új	—	—	—	—
Kétszeres) ő	7	—	6	80
) új	—	—	—	—
Rozs) ő	6	80	—	—
) új	6	60	—	—
Arpa) őszi	5	60	—	—
) tavaszi	—	—	—	—
) új	5	—	—	—
Zsolt) őszi	7	40	—	—
) tavaszi	—	—	—	—
) új	—	—	—	—
Bukkony Repeze) széna	—	—	—	—
) —	—	—	—	—
Kukoriceza) ő	5	80	5	70
) új	—	—	—	—
Széna) ő	2	60	2	20
) új	—	—	—	—
Szalma		2	30	2	—

Kínalat: pyenge (középszerű 300 gabonakocsi volt a piaczon.)

H i r d e t é s e k :

„CONCORDIA“

első pécsi temetkezési vállalat
Kis-tér 11-ik szám.

Van szerencsénk a nagyérdemű közönség tudomására hozni, miszerint a legváltozatosabb ravatalozások felállítására — temetések rendezésére, — úgy a halottak szállítására létesített üzemünket újabb átalakítások, — mindennemű igényeknek megfelelő felszerelések beszerzése, valamint tapintatos rendező alkalmazása folytan jelenleg oly helyzetbe hoztuk, hogy minden osztályu temetkezéseket — úgy helyben mint a vidéken

a legnagyobb pontossággal s az eddiginél és minden temetkezési vállalatnál

sokkal díszesebben és olcsóbban

vagyunk képesek kiszolgáltatni.

Maradunk kiváló tisztelettel

„CONCORDIA“ első pécsi temetkezési vállalat tulajdonosai:

Tuma Venczel, Krisztián József, Schubársky János, Wranitsch György.

1232.

tkv. 1890. sz.

Arverési hirdetmény.

A sásdi kir. járásbírósg mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Kőnig József végrehajthatóknak, néhai Lörence János örökösei Anna és Klára végrehajtható szünevadók elleni 290 frt tőkekövetelés és 34 frt 80 kr. költség iránti végrehajtsi ügyében a sásdi kir. járásbírósg területén levő Barátur község határában fekvő a baráturi 59. sz. tjkvben foglalt + 19 b) hrsz. 18 b) ó számú házra 206 és 488 hrsz. száutókra, 383 és 353 hrsz. szőlőkre az arverést 218 frt, 50 frt, 51 frt, 34 frt és 94 frt ezennel megallapított kikiáltási arban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1890. évi augusztus hó 27-ik napján d. e. 10 óra-kor Barátur község hásonál megtartandó nyilvános arverésen a megallapított kikiáltási aron alul is eladatni fognak.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsarának 10%, az vagyis 21 frt 80 krt., 5 frt, 5 frt 01 krt, 3 frt 40, krt 9 frt 40 krt készpénzben vagy az 1881: LX. t. cz. 42. § aban foglalt s jelzett arfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. a kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kézhez letenni, avagy az 1881: LX. t. cz. 170. §-a értelmében a banatpénznek a bíróságnal előleges elhelyezéséről kikiáltott szabálszerű elismervényt átszo galtatni.

Kelt a sásdi kir. járásbírósg mint telekkönyvi hatóságnal 1890. évi majus hó 7-ik napján

Marjovszky
kir. alj-bíró.

BUDAPEST SZÁLLODA

BUDAPEST,

IV. Bécsi-utca 2. szám.

Alólírottak van szerencsénje a

„BUDAPEST SZÁLLODÁT“

Bécsi-utca 2. szám

ezennel a legmélyebben ajánlani. Szállodám a város körpontján áll és minden vasúti állomásról a társaskocsai és lövasutak által kéremlyemen és gyorsan elérhető. A „Budapest szállodában“ nincs étterem és így ugynevezett zeneestély sincs, tehát zavartalan éjjeli nyugalom; továbbá a személyzet csakis minden emeleten egy szobaleány és egy berszolgábol, ki a podgyaszról is gondoskodik, áll. Ezen rendszahály által annyit takarít meg az utazó borraivaloban, a mennyiben más szállodákban a szoba körül. Másrészt pedig az utazó nincs kitéve annak a míshol divó rossz szokásnak, hogy a személyzet egész sorfialat képezve kíván „szerencsés utat.“ Szoba ár 1 frttól feljebb, kiszolgáltatási díj (Service) nem számottatik. Minden utazónak tehat, ki jól és a mellett olcsón akar lakni a „Budapest szálloda“ legmelegebben ajánlható.

Kiváló tisztelettel:
SEUTTER EDE.

A cs. és kir. kiz. szab.

Herzog Sándor gyárai, Bécs, I., Graben, Bräunerstrasse 6.

szállítanak elismert legjobb minőségű

Mosógépeket,

(Strakosch és Poner szabadalmazott)

facsarógépeket,
ruha-mángolókat,

vasalógépeket
sat.

Csatorna-zárakat,
önmozgású,
legjobb védelem
áradás ellen,
patkányok ellen,
csatorna-bűz ellen.

Meidinger-kályhákat
egyszerű és díszes kiállításban.

szabályozható
töltő-kályhákat,
Caloriferest,
központi fűtéseket,
szellőztető készülékeket.

Eladás jótállás mellett. — Képes árjegyzékek ingyen és bérmentve.

DREHER ANTAL „kőbányai kivitelű söré“
a monarebia legjobb és legkittünobb söréll ismeretes Pécssett kizarólag a főraktarban

Bayer-FERENCZŐI
kapható.

A több oldalról tett erőlködésék és más fajta sörök, minők szalon sör, udvari sör chevezések mit sem hasonlanak és az eddig elismeret „DREHER A. KÖBÁNYAI SÖRÉ“ ezután is

♦♦ minden sörök királya ♦♦

marad — Dreher Antal kőbányai márczusi és királysöré általam itt palaezokban forgalomba hozatva csak akkor valódi, ha a palaezokok dugóiban „DREHER A. KÖBÁNYA“ van beegatve, mit a dugó kulraszonal ügyelembé venné kérek.

Bayer Ferencz,
DREHER A. kőbányai sörének főraklara Pécssett

H i r d e t é s e k

igen előnyös aron vétetnek fel
kiadóhivatalunkban.

Czartoryjksy Zsigmond

Budapesten

legkedveltebb s hirneves specialista,
a sebészet ptr. Varsóból (Lengyelország)

keresztül utaztában **közkívánatra még néhány napig itt** tartózkodik s bátorodik a n. é. közönséggel tudatni, miszerint hosszú éveken át tartó gyakorlat után sikerült neki a legöregebb és legelterjedtebb

tyukszem, fagydagánat, szemöles és lenyomásokat,

valamint benőtt körmöket, kivágás, kiégetés vagy vérzés nélkül, csak a leg-egyszerűbb, természetzerű, biztosan ható módszer alkalmazásával pár perc alatt biztosíték mellett gyökeresen, a legkisebb fájdalom nélkül eltávolítani.

Miután ezen talalmánya az orvosi kollegium által mint legjobb szer elismertetvén és Amerika, Angol, Francia, Orosz, valamint Magyarorszában a közönség részéről barátságos elismerésben részesül, reméli, hogy ezen megelégedést itt is kiérdemeli.

Elismerő levelek nemcsak Európa legtekintélyesebb orvosai s egyetemi tanárai által, hanem budapesti tanárok és orvosok által kiállítva, u. m.: **dr. Petrik Ottó, dr. Sarudy E., dr. Holló L., dr. Günther A., dr. Kosztka Emil** m. kir. honvéd huszárezred-orvos stb. stb., valamint számos legmelegebb köszönő iratok magasabb személyiségek részéről, bárkinek szives betekintésül rendelkezésre állanak és bizonyítják a módszer kitünő hatását.

R e n d e l:

d. e. 9—2 óráig és d. u. 4—7-ig a „Vadember“ szállodában I. em. 23. sz.

Kívánatra hazon kívül is.

Tiszteletdíj csekély.

BÉRBE ADANDÓ

a Pécs baranyai központi takarékpénztár Bazár épületében — Széchenyi-tér — folyó évi november 1-jétől bérbé adandók:

a) **Zsolnay I. cég által bérbé birt. összes helyiségek**
egészben vagy részben,

b) **Muhr Henrik cég által cukrárdzának használt**

bolti helyiség,

továbbá azonnal:

c) egy **3 szoba-, konyha-, kamara-, farakhely- és padlás-részből álló**

I. emeleti lakás.

A LEGJOBB CZIGARETTA-PAPÍR.

Nem üres reklám, hanem a tudomány legelőkelőbb szemé-lyisége által bebizonyult tény, hogy a

„LES DERNIÈRES CARTOUCHES“

zigaretta papír **BRAUNSTEIN FRÈRES** gyárából (Páris 65 Boulevard Exelmans) a legkönnyebb és legkitünőbb.

A kereskedelemben előforduló különféle jobb cigaretta-papíros előkelő tudósok által **összehasonlító vegyelemzésnek** alávetettek, úgy Dr. Pohl, a bécsi vegytani egyetem tanára, Dr. Liebermann tanár a budapesti állami vegytani állomás főnöke, újabb időben dr. Soyka Hygienie tanár a prágai német egyetemen és mindezen összehasonlító vegyelemzések mindenkor azon eredményt adták, hogy a **BRAUNSTEIN FRÈRES** cég cigaretta-papírosa a legfinomabb és legjobb.

Valódi csak azon papír, melynek etiquettje mellékelv rajzhoz hasonlós és **BRAUNSTEIN FRÈRES** céget visel. Ezen cég cigarettapapírjával minden csomag annyi lapot tartalmaz, a mennyi az etiquettjén följegyezve van.

A g y á r

BRAUNSTEIN FRÈRES

cég alatt **Bécsben I. ker., Schottenring 25. sz.** raktárt tart cigarettapapírjai és cigarettahüvelyei elosztására.

Valódi francia cigarettapapírunk „Les dernières Cartouches“, valamint valódi francia hüvelyek „Les dernières Cartouches“ papírból, melynek minden doboza Braunstein Frères céget viseli, Pécsen **ALT** és **BÖHM** meg **REINFELD A.** iraknál kapható.

Király-utczca 32. sz. házámban az emeleti utcza lakás

6 szoba és tartozandóságai, ugy

egy nagy borpinceze minden órában,

egy bolt és egy udvari lakás

f. évi november 1-től kiadó.

F. évi augusztus 1-től ügyvédi irodámban **egy jó irású irnok** egész napos foglalkozást talál.

Pécs, 1890. július 10. én.

Mutnyánszky Béla,
ügyvéd.

1886. sz.
tk. 1890.

Árverési hirdetmény.

A dárdai kir. járásbíróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a pécsi takarékpénztár végrehajthatónak Lacsanin Zsiván és Dvarnic Pantó baani lakosok végrehajtást szenvedők elleni 150 frt tőkekövetelés és járuléki iránti végrehajtási ügyében a dárdai kir. járásbíróság területén lévő Baan községben fekvő, a baani 842 sz. tjkvben felvett 159. szsz. sz. ház és belsőrege 535 frt, ugyanottani 1136. sz. tjkvben felvett 1585. szsz. fekvőségre 137 frtban az árverést ezenell megállapított kikialltási árban elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1890. évi augusztus hó 26-ik napján d. e. 10 órakor **Baan község házában** megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikialltási aron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10% -át vagyis 53 frt 50 kr., ugy 13 frt 70 kr. avagy az 1881. évi LX. t. cz. 42. §-ában foglalt s jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. § a értelmében a banatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átsegálgtatni.

Kelt Dárdán a kir. bíróóság mint telekkönyvi hatóságnál 1890. évi ápril hó 23 ik napján.

Fekete Gyula,
kir. albiró.

Értesítés.

Tisztelettel tudosítom a n. t. közönséget hogy Pécsen, **Kis téren** a **Simon-féle ház b en,** Pécs szab. kir. város tek. rendörkapitány hivatala által engedélyezett

cselédközvetítő intézetet

állítottam föl, és hogy ezen közvetítésemet a **videkre is kiterjesztem** ugy szakácsné, szobaleány, mindenek, házi szolgálk stb. elhelyezésére.

Pontos és gyors eljárásom által iparkodom a n. t. közönségnek bizalmát megnyerni, mint-hogy fő czélom az ezen téren üzött visszaéléseknek elejét venni.

Egyuttal tudomásra hozom a n. t. közönségnek, hogy a nálam alkalmazott cselédközvetítő szolgát **Wolmuth Károlyt** junius 30-án, megfelelő okoknál fogva, elbocsájtottam, kérem a n. t. közönséget, hogyha az esetleg nevetem fölhasználni akarná, engem arról értesíteni, miután ő jelenleg más közvetítőnél van alkalmazva.

Cseléd közvetítő intézetemet a n. t. közönségnek szives pártfogásába ajánlván, maradok Pécsen, 1890. július hó 4-én

Mély tisztelettel

Járányi József,

cselédközvetítő